

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det kan godt være, at hr. Mikkel Dencker er tryk ved situationen, men jeg synes ikke, der er kommet noget som helst fra skatteministeren, som giver grundlag for den tryghed.

Hvis vi kigger på de undersøgelser, der er lavet, kan vi jo se, at det kun er halvdelen af virksomhederne, som er i stand til at lave fyldestgørende dokumentation. Nogle stikprøver, der er lavet, har medført ganske voldsomme forhøjelser, så der er al mulig grund til at tro, at der er meget mere at hente, hvis man sætter ressourcerne ind på det. Men så er spørgsmålet jo, om man vil sige: Nå, skidt med at der er nogle, som slipper for at betale skat i Danmark år ud og år ind – eller om man vil sige: Det vil vi faktisk ikke finde os i. Vi synes, det er rimeligt, at en almindelig lønmodtager betaler skat, og at bageren på hjørnet betaler skat, men vi synes sådan set også, det er rimeligt, at de allerstørste virksomheder betaler skat.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror mere, det her er en diskussion om, hvilke midler man tror der skal til for at få virksomhederne til at overholde kravene.

I dag behandler vi et forslag om at indføre bøder, og jeg er af den overbevisning, at sådan som bødeniveauet bliver, vil det være et rigtig godt redskab til, at virksomhederne ikke tør andet end at overholde reglerne. Det er muligt, hr. Homann mener, at man i stedet skulle ansætte nogle flere medarbejdere til at kontrollere. Vi kunne også have nogle flere politibetjente på gaderne, bare for at holde øje med om folk gik over for rødt lys. Der er en holdningsforskel her, men jeg tror, at det, vi gør nu, er det rigtige.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så går vi til næste ordfører, og det er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Regelsættet for transfer pricing har, som det efterhånden er ved at være alle bekendt, til formål at forhindre, at virksomheder, der har koncerntransaktioner, ikke bruger dem til at skubbe et skattepligtigt overskud fra et land med høj skat til et land med lav skat.

I dag er reglerne for grænseoverskridende koncerninterne transaktioner sådan, at virksom-

hederne er pålagt oplysningspligt, idet de skal oplyse art og omfang i selvangivelsen. Det er forholdsvis enkelt at forelægge dette for skattemyndighederne, for dokumentationen skal nemlig have en sådan kvalitet, at det såkaldte armslængdeprincip kan påvises, altså at man kan dokumentere, at der er handlet på samme vilkår og samme præmisser, som hvis der havde været tale om uafhængige parter.

Når vi ser på det lovforslag, som vi behandler i dag, altså L 120, har det to hovedformål. For det første at sikre overensstemmelse med EU-retten, og hvis hr. Frank Aaen også skulle stille mig det spørgsmål, han har stillet til de øvrige ordførere med Polar Is-eksemplet, vil svaret være, at reglerne skal være i overensstemmelse med EU-retten, og i EU må der ikke ske forskelsbehandling af hverken mennesker eller virksomheder som følge af nationalitetsforskelle.

Det andet formål med lovforslaget er at få udarbejdet en dokumentation, der har den nødvendige kvalitet, så man kan finde ud af, om den interne transfer pricing er foregået på en måde, der stemmer overens med armslængdeprincippet, altså sikring af dokumentationen. Vi er nødt til at skabe nogle større incitamenter til at opfylde dokumentationspligten, for vi er jo bekendt med, at Told og Skat for et par år siden lavede en undersøgelse, der viste, at virksomhederne ikke havde helt styr på dokumentationen, og at den i for mange tilfælde var mangelfuld. Med de ti TP-centre, som nu laves, skabes der fokus på området.

Man kan sige, at der er 9.000 selskaber, men hvis vi tager bagatelgrænsen i betragtning, som også hr. Jens Peter Vernersen var inde på, er der 6.000 relevante selskaber, og man har kun lignet, var det 640 selskaber eller 688 selskaber? Dertil vil jeg sige, at al begyndelse er svær, og at det er positivt, at der nu bliver skabt fokus på området.

Ude i virksomhederne tænker man ikke rigtig over, at man skal handle med sig selv på samme måde, som man handler med andre. Men det er klart, at når der bliver skabt fokus på området og myndighederne begynder at interessere sig for det, sker det helt naturligt. Der er nemlig ingen i virksomhederne, der ikke ønsker at gøre det, de bliver pålagt om at handle og drive virksomhed på en ordentlig og skikkelig måde, men når der kommer fokus på det, vil de også begynde at få styr på tingene, og derfor mener vi også, at det ad åre vil give et merprovenu – men altså først ad åre.